

Transcedere

Mara Emerraldi

S-a rupt ceva, timpul s-a spart,
iar veșnicia e încremenită;
pe nava vieții-mi văd de cart,
marea este de-un calm ... prea liniștită.

Nu-i nici caniculă, nici ger
- e-o acalmie a răbdării,
taină tăcută - plin mister -
se-așterne-n pragul înserării.

Amurgu-mi dăruie extaz,
o plenitudine a firii;
nava-mi se-ndreaptă spre-un talaz ...
Mă dor de dorul nemuririi!

.....

Pași repezi, repezi mă animă
pe ritmul vieții sinuos,
impact puternic, de pomină,
cu mult frumos ce-i dureros ...

Fulgerul gândului se-ndreaptă,
un paradox înspre ... mai sus;
„înspre Lumină” - aud în șoaptă ...
E-un gând de unda mării-adus.

.....

Plec în periplu cosmic, ideal,
Bagaj - doar ce e bun și e frumos;
de cariu și de șoareci timpu-i ros,
Eu, trec în spațiul cel universal.

Mă-ntorc pe un tărâm visat
Eu, boț de humă - urobora -
apropiere ne-ncetat'
spre Infinit - întâiu-mi dor.

9 nov 2020

Mara Emerraldi